

en fortegnelse over de ændrede ansættelser. Hvor sådan fremlæggelse skal finde sted, finder reglerne i § 40 tilsvarende anvendelse.

§ 46.

Stk. 1. Med hensyn til klage til landskatteretten over skyldrådets afgørelser og angående ligningsdirektoratets revision af ansættelserne henvises til lov nr. 108 af 31. marts 1938. I tilfælde, hvor en vurdering er begæret af en anden end ejeren, har såvel ejeren som den, der har begæret vurderingen, adgang til klage til landsskatteretten; i de i § 8, stk. 2, 3. punktum, omhandlede tilfælde kan hver af parterne i salget påklage ansættelsen.

Stk. 2. Hvor fremlæggelse af fortegnelse over de af skyldrådet ændrede ansættelser finder sted i henhold til § 45, stk. 2, regnes klagefristen fra sidste fremlæggelsesdag.

§ 47.

Mener en ejer, at en ejendom, som af vurderingsrådet er anset for fuldt afgiftspligtig til ejendomsskyld og grundskyld til staten, helt eller delvis er lovmæssigt fritaget for sådan ejendomsskyld og grundskyld, må ejeren indbringe spørgsmålet herom for finansministeren. Det samme gælder, såfremt ejeren af en ejendom, som af vurderingsrådet er anset for delvis lovmæssigt fritaget, mener, at fritagelsen burde være udstrakt til en større del af ejendommen.

H. Særlige bestemmelser.

§ 48.

Stk. 1. Ansættelserne ved omvurderingerne i henhold til § 4 lægges til grund ved skatteberegningen fra og med det skatteår, for hvilket den efter vurderingstidspunktet førstkommande årsomvurdering får virkning for skatteberegningen.

Stk. 2. De omvurderinger i henhold til § 4, der foretages i året (1. september—31. august) forud for en almindelig vurde-

ring, eller som i medfør af bestemmelserne i § 40, stk. 1, ikke skal medtages på fortegnelsen over de årlige omvurderinger, skal ikke tages til følge ved skatteberegningen. De i forbindelse med disse vurderinger eventuelt foretagne fordelinger eller sammenlægninger af grundbeløb eller af værditab lægges uforandret til grund ved senere vurderinger.

§ 49.

Finansministeren bemyndiges til at indømme fremmede staters gesandtskabs- og konsulatsejendomme fritagelse for ejendomsskyld og grundskyld til staten (herunder til den fælleskommunale udligningsfond) på betingelse af, at den danske stats gesandtskabs- og konsulatsejendomme i vedkommende land nyder tilsvarende fritagelse.

§ 50.

Bestemmelsen i § 5, stk. 2, i lov nr. 352 af 7. august 1922 om beskatning til staten af faste ejendomme, jfr. § 2 i lov nr. 102 af 14. april 1937, ophæves.

§ 51.

Finansministeren fastsætter de nærmere regler for denne lovs gennemførelse.

§ 52.

Denne lov træder i stedet for vurderingsreglerne og reglerne om vurderingsmyndighedernes organisation i lov nr. 352 af 7. august 1922 om beskatning til staten af faste ejendomme, således som denne er ændret ved lov nr. 47 af 6. marts 1936, § 22 i lov nr. 108 af 31. marts 1938, lov nr. 289 af 3. juli 1942 og lov nr. 61 af 12. marts 1955. Bestemmelserne i §§ 49 og 50 træder i kraft den 1. januar 1957. Løvrigt træder loven i kraft den 1. september 1956.

§ 53.

Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Gustav Pedersen.

/ Horn.